

ပုလဲ မလဲ



အရိပ်မှူးအက်ဟာ



အခန်း (၁)

ဘာပြန်ပြောရမည်မှန်း မသိ...။ ပြောစရာစကားစ ရှာမရသောအခါ "ဆွေမျိုးဝေ" က နှုတ်ဆိတ်ဆိတ်နှင့် နားထောင်သူသက်သက်ပဲ လုပ်နေလိုက်ပါတော့သည်။ ။ မျက်နှာကိုတော့ ဘယ်လိုထား ထားရမည် မသိ...။ မကျေနပ်ဟန်ပဲ ပြထားရမလား...။ အဲဒါဆိုလည်း ဒေါသက များများလား.. နည်းနည်းလား...။ ဒါမှ မဟုတ် မှုန်အစ်အစ်လေးလောက်ဆိုရင်ပဲ တော်လောက်ပြီလား။

ရှက်စနိုးရိပ်နှင့် ရယ်ချင်ရိပ်တို့ ကိုတော့ ကိုယ့်မျက်နှာပေါ်မှာ လုံးဝမျှ မပေါ်မိစေအောင် ထိန်းချုပ်ထားမှ ဖြစ်ပေမည်။ "မျက်နှာမထားတတ်ဘူး" ဆိုတာ ဒါမျိုးကို ခေါ်တာ ဖြစ်မှာ ပါပဲ။ ခုလောလောဆယ်မှာ တော့ ဆွေမျိုးဝေဟာ တကယ့်ကိုပဲ မျက်နှာမထားတတ်အောင်ပင် ဖြစ်နေရပါသည်။ ။

"ငါ့သမီးပဲ စဉ်းစားကြည့်လေကွယ်.. အန်တီတို့ က ဥသျှစ်တစ်တင်း နှမ်းတစ်တင်း ခေတ်လို့ လည်း စကားကို တင်တင်စီးစီးကြီး မပြောလိုပါဘူး.. ဒါပေမဲ့ ဒီခေတ်ကြီးက ယောက်ျား ပေါပါတယ်... ယောက်ျားကောင်းသာ ရှားနေတာပါ ... အရှားပါးဆုံးနဲ့ အခက်အခဲဆုံးကတော့ အဲဒီလို ကောင်းကောင်း မွန်မွန် ယောက်ျားတစ်ယောက်က ကိုယ့်ကို အတည်တကျ ကြံစည်စိတ်ကူးပြီး တင့်တင့်တယ်တယ် လက်ထပ်ယူချင်စိတ်ရှိဖို့ ပဲ ... ငါ့သမီးမှာ အဲဒီလိုကံမျိုး ပါနေပါရက်နဲ့ ကွယ်..."

"ဒေါ်ရွှေရွှေတင်" ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မိတ်ဆက်လာပါသော မိန်းမကြီးက ဆွေမျိုးဝေကို "အ ရန်ကော... အသိဉာဏ်နည်းရန်ကော ..." ဟူသည့် အကြည့်မျိုးနှင့် မကြည့်တကြည့် လုပ်လာပါသည်။

"ယောက်ျားတစ်ယောက်က ကိုယ့်ကို ချစ်ပါရဲ့ ကြိုက်ပါရဲ့ ဆိုတာက တော့ ရိုးနေပါပြီ.. ဒါမျိုးကတော့ ပါးစပ်ပါရင် လူတိုင်းပြောနိုင်တာပဲ.. အဲ.. လက်ထပ်ချင်ပါပြီ ဆိုရင်တော့ .. တကယ်လား.. အတည်ကြိုတာ လား ဆိုတာကို စစဉ်းစားဖို့ လိုပြီ.. တကယ်ပါပဲ ဆိုလို့ ကတော့ကွယ်.. ရိုးမြေကျ ပေါင်းမှာ လား.. သူ့မှာ လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းရှိပြီး.. ဝင်ငွေကကော ကောင်းရဲ့ လား ဆိုတာတွေပါ တစ်ဆက်တည်း စဉ်းစားပေတော့...

မိန်းကလေးတစ်ရာမှာ တစ်ရာလုံးလုံးများ အဲဒီအဆင့်အထိရောက် အောင် စဉ်းစားခွင့် ရှိကြတယ်ထင်လို့ လား... အမယ်လေး.. မထင်နဲ့ .. မထင်လိုက်ပါနဲ့ .. ဘာမှန်းမသိ... လမ်းခုလတ်ကြီးမှာ တင် ရှေ့မတိုး သာ နောက်မဆုတ်သာနဲ့ အီလည်လည်ကြီး ရပ်နေရတဲ့ မိန်းကလေးမျိုး တွေဆိုတာ အများကြီးမှ အများကြီးရယ်.. အဲဒါကြောင့် ပြောတာ စိတ် ကူးမလွဲပါနဲ့ လို့ ..."

ပြောလိုက်ရတာ မောသွားဟန်နှင့် မိန်းမကြီးက သူ့ရှေ့မှ အအေးခွက်ကို အပြီးတိုင် မော့သောက်ချလိုက်ပြီးလျှင် ခေါင်းငုံ့၍ သူ့ပိုက်ဆံအိတ် ဖောင်းဖောင်းကြီးထဲမှ တစ်စုံတစ်ရာကို အသည်းအသန်ပင် ရှာဖွေနေပါ တော့သည်။

သူ့ရှာဖွေနေပုံက အရေးတကြီးနှင့် မျက်ကလဲ ဆန်ပျာပင် နိုင်နေ တာမို့.. သူ့ရှာနေသော တစ်စုံတစ်ရာဟာ သူ့စကားတွေနဲ့ များ ပတ်သက် မှု ရှိနေမဲ့ အရာလား... ဟု ဆွေမျိုးဝေပင် စိတ်ဝင်တစား ရှိလာရသည်။ သို့သော်... ဒေါ်ရွှေရွှေတင်က နောက်ဆုံးမှာ တော့ ပွရှုပ်ပြည့်ကျပ်နေ

သော ပိုက်ဆံများ ပစ္စည်းများကြားမှ ပြားချပ်ချပ် စီးကရက်ဘူးတစ်ခုနှင့် ဂက်(စ်)မီးခြစ်တို့ ကို အောင်မြင်စွာပင် ရွေးယူဆွဲထုတ်ယူလိုက်နိုင်ပါတော့သည်။ ။

ဪ... ဒီလိုပုံ ဒီလိုဟန်နဲ့ ဆေးလိပ်ကလည်း သောက်တတ်နေသေးတာကိုးနော်...။ ဆွေမျိုးဝေက သက်ပြင်းတစ်ခုကို မသိမသာ ခိုးချသည်။ ။ ဒေါ်ရွှေရွှေတင်ကတော့ လိုအပ်တာထက်ပိုပြီး ဟန်ပါပါကြီး ကော့ကိုင်ထားသော စီးကရက်ကိုင် လက်ညှိုးနှင့် လက်ခလယ် နှစ်ချောင်းတို့ ကို သူမရဲ့ နှုတ်ခမ်းဆီမှ ခွာလိုက်.. ကပ်လိုက်၊ ခွာလိုက်... ကပ်လိုက်နှင့်ပင်... တမင်တကာ မှေးစင်းထားဟန်ရှိသော မျက်ဝန်းတို့ဖြင့် စီးကရက်များကြားမှ ဆွေမျိုးဝေကို ခပ်စင်းစင်း စိုက်ကြည့်နေလေသည်။ ။

ဆွေမျိုးဝေကား စီးကရက်ငွေ.. အနံ့အသက်တို့ ရဲ့ ဒဏ်ကို ဘယ်တုန်းကမှ ခံနိုင်ရည် မရှိပါချေ..။ ပြင်းပြသော ရနံ့တို့ နှင့်ဆိုလျှင် အလိုလို နေရင်း အသက်ရှူကျပ်တက်လာတတ်မြဲဖြစ်သော ဆွေမျိုးဝေသည် ... ကိုယ့်ကို နှစ်မျိုးပေါင်းပြီး အင်တိုက်အားတိုက် နှိပ်စက်နေကြပြီဖြစ်သော မွေးပြင်းပြင်း ရေမွှေးနံ့ကြီးနှင့် ခပ်စူးစူး စီးကရက်နံ့တို့ မှာ အခံရတွေခက်ကာ လူက ခေါင်းကိုက်အော့အန်ချင်သလိုတောင် ဖြစ်လာရသည်။ ။

"အန်တီ.. ကျွန်မ ပြန်လို့ ရပါပြီလား..." လို့ မေးချပစ်လိုက်တော့ဖို့ ဟန်ပြင်ဆဲ... ဒေါ်ရွှေရွှေတင်က နောက်ဆုံးပိတ် အိတ်နှင့်လွယ် များပြားလှသော စီးကရက်ငွေ အလုံးအထွေးကြီးကို ဆွေမျိုးဝေရဲ့ မျက်နှာတည့်တည့်ဆီကိုမှ မှုတ်ထုတ်လိုက်ရင်း...

"ဒီတော့ .. ငါ့သမီးက ဘယ်လိုများ ဆုံးဖြတ်သလဲ.."

"ရှင်..."

"အန်တီနဲ့ အဖြေတစ်ခုခု ပါသွားနိုင်ရင်တော့.. အန်တီမှာ ဒါမျိုး လာပြောပြလိုက်ရကျိုးလေး နပ်တာပေါ့ကွယ်... နို့မို့ ဆိုရင်တော့ လာရတာ ဘာအကျိုးရှိမှာ လဲ.. အချည်းနှီးပဲ.. အန်တီက တစ်မျိုးကွယ့်... ကိုယ်က အားသွန်ခွန်စိုက် စိတ်ပါလက်ပါ ကြိုးစားပါရက် ရလဒ်က အချည်းနှီးပဲဆိုတဲ့ အဖြစ်ကို လုံးဝ လက်မခံချင်ဘူး.. တအားမုန်းတယ်..."

ဪ.. ဒါဖြင့်ရင် သူ လာရကျိုးနပ်အောင်ပဲ ကိုယ်က သူပြောသမျှကို လက်ခံပြီး ကိုယ့်ခေါင်းကို ညိတ်ပြလိုက်ရတော့မလိုလို...။

"ကျွန်မ စဉ်းစားလိုက်ပါဦးမယ် အန်တီ..."

"အို.. ဒါပဲလားကွယ့်.. ဒီလောက်လေး ဆိုရင်တော့ ဘာလုပ်ရမှာ လဲ"

"ဒါပေမဲ့ ကျွန်မဘက်ကလည်း စဉ်းစားပါမယ်လို့ ပြန်ပြောနိုင်တာ တစ်ခုကသာ အလွန်ဆုံးမို့..."

"တချို့မိန်းကလေးတွေကျတော့လည်း အချိန်ဆွဲလေ တန်ဖိုးတက်လေလို့ တစ်လွဲတွေး ဝင်နေတတ်ကြတာက ခက်တယ်.. အမှန်ကတော့ အဲဒါ မဟုတ်တဲ့ ကိစ္စပဲ... အန်တီတို့ ကတော့ ဒါမျိုးကို အားမပေးဘူး... ပိုတန်ဖိုးထားစရာ အကြောင်းလည်း မရှိဘူး..."

"အန်တီ.. အချိန်ဆွဲတာတွေ... ဟန်လုပ်တာတွေကို ကျွန်မအနေနဲ့လည်း ဝါသနာမပါလွန်းလို့ ... "ကိုသားဦး" ကို အပြီးအပြတ်ကို ငြင်းထားခဲ့တာပါ.. အန်တီကိုတော့ လူကြီးမို့ အားနာလေးစားရမှာ ရယ်.. အန်တီက ရလဒ်မကောင်းရင် မကျေနပ်ဘူးဆိုလို့ ရယ်.. စဉ်းစားပါမယ်လို့ ကျွန်မက ပြောတာပါ.. စဉ်းစားတာကို အချိန်ဆွဲတယ်လို့ ထင်ရင်တော့ ..."

ဒေါ်ရွှေရွှေတင်က ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ဟန်ပါပါ စုံတွန့်လိုက်ရင်း မျက်နှာ

ကလည်း သရိုးသရီ ခပ်မဲ့မဲ့နှင့်...

"သားဦးတို့ များ .. ကြိုက်မဲ့ကြိုက်တော့..."

"ဘာများ ဆက်လာမှာ လဲ" ဟု ဆွေမျိုးဝေက စူးစူးစိုက်စိုက် မျှော်လင့်လိုက်ပေမဲ့ ဒေါ်ရွှေရွှေတင်က သူ့စကားကို ဒီတင်ပဲ ရပ်ပစ်လိုက်ပါသည်။ ။ ပြီးမှ ...

"သားဦးက.. ဘွဲ့တစ်ခုလည်း အချိန်တန်ရင် ရမှာ ပဲ... အလုပ်အကိုင်ကလည်း ကျောင်းသားဘဝပဲ ရှိသေးတာတောင် ဒီလောက် လခကောင်းနေတာ.. ဘွဲ့ရပြီး အချိန်ပြည့် အလုပ်ဆင်းနိုင်ရင် ဒီထက်ပိုလာဖို့ ပဲ ရှိမယ်ဆိုတာ သူ့ဘော့စ်က အာမခံပြီးသား...။ ဟော.. သူနေတဲ့ တိုက်ခန်းကလည်း သူလက်ထပ်ရင် လက်ဖွဲ့လိုက်ဖို့ ပြောပြီး ဆိုပြီးနေပြီ"

ဤမျှနှင့်ပင် ဒေါ်ရွှေရွှေတင်က သူ့သားသူ "မိုးကျရွှေကိုယ်" နှယ် အတော်ကြီး ဟုတ်ပြီထင်.. အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်နေပုံ ရလေသည် ...။ သူ့သား ဟုတ်ကြောင်း၊ တော်ကြောင်းတွေကို ပြောနေသည့်အခါမှာ မိခင်တစ်ယောက်ရဲ့ မေတ္တာနဲ့ ဝင်းပလာသော မျက်နှာက သူ့ရုပ်ကြီးကို အနည်းငယ်ကလေးမျှတောင် ကြည့်ကောင်းလာစေပါသည်။ ။

"ဘာများ ငြင်းလောက်စရာ ရှိလို့ လဲ"

ပြောလိုက်ပြီးမှ သူ့စကားသူ သဘောတကျနှင့် တစ်ချက် နှစ်ချက် ရယ်လိုက်သေးကာ.. သူ့ရင်ဘတ်သူလည်း လက်ဝါးနှင့် တစ်ချက် ရိုက်ပုတ်လိုက်သေးရင်း... "အေးလေ... ဘယ်ဘက်ကများ လှည့်တွေးပြီး ငြင်းစရာ ရှာတွေ့နေရဦးမှာ လဲ" ဟု သူ့စကားကို သူ့ဘာသာပဲ အားတက်သရော ထောက်ခံ လိုက်လေသည်။ ။

ဒေါ်ရွှေရွှေတင် ဟူသော မိန်းမကြီးကို စမြင်လိုက်ရကတည်းက သ

ဘောမကျလှ.. မနှစ်လိုလှသော ဆွေမျိုးဝေသည် ... "အန်တီတုန်းက
ရော.. ကိုသားဦးရဲ့ အဖေကို တခြား ဆွေရေးမျိုးရေး.. အကျင့်စာရိတ္တ..
စရိုက်လက္ခဏာ ထုံးစံ.. စိတ်ဓာတ်ရေးရာ.. အရေးပါတဲ့ တခြား ဘာသာ
ညာညာတွေ ဘာကိုမှ တွက်မနေတော့ဘဲ ဒီလောက်လေးနဲ့ လက်သင့်ခံ
ခေါင်းညိတ်ခဲ့တာပဲလား..." ဟု မေးချပစ်လိုက်ချင်စိတ်တွေပင် ပေါ်လာ
မိရပါသည်။ ။

ဆွေမျိုးဝေဟာ မိဘမဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်ပေမဲ့ မိမဆုံးမ..
ဘမဆုံးမ မိုက်မိုက်ရိုင်းရိုင်းထဲက.. ဟု အပြောခံထိုက်တဲ့ မိန်းကလေး
တစ်ယောက်တော့ဖြင့် မဟုတ်ပါ။ ဒါပေမဲ့ ဘာကြောင့်ရယ် မသိ...။ ဒီမိ
န်းမကြီးကိုတော့ဖြင့်... အဲဒီလို မိုက်မိုက်ရိုင်းရိုင်းကလေး ပြောချပစ်လို
က်မှ သာ ဇာတ်လမ်းက ပြတ်နိုင်တော့မည်...ဟု ထင်နေမိတော့သည်။ ။

သူ စတင်ရောက်ရှိလာတုန်းကတော့ ဆွေမျိုးဝေဟာ "ကိုယ်လည်း
အနေအထိုင် အပြောအဆိုမှာ မှားယွင်းခဲ့တာလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ .. သား
ဦး ဆိုသူကိုလည်း အပြီးအပြတ်ကို ငြင်းပယ်ထားခဲ့ပြီးသား ဖြစ်ရက်နဲ့
... ဘာတွေများ အပြောခံရဦးတော့မှာ ပါလိမ့်..." ဟု စိုးရိမ်တကြီး ရှိလို
က်ရတာ...။

ဝတ္ထုတွေ ရုပ်ရှင်တွေထဲမှာ ဆိုရင်တော့ ... မိန်းကလေးတစ်ယောက်
ဆီကို ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်ရဲ့ မိခင်ကြီး ရောက်ရှိလာခြင်းဟာ..
"ညည်းနဲ့ ငါ့သားနဲ့ ကို ငါ့အနေနဲ့ သဘောမတူနိုင်တဲ့ အတွက်... ညည်း
ဘက်က သိတတ်မှုရှိစေချင်တယ်" ဒါမျိုးတွေပဲ ပြောတတ်ကြတာပဲ မ
ဟုတ်လား။ ကိုယ်လည်း ဘာမှ မဟုတ်ရပါဘဲ အပြောခံရတော့မည် ဆို
ရင်တော့ .. ဆုံးရှုံးလှချည့်ရယ်လို့ .. "မခံမှ " ဟု အဆင်သင့်ပြင်ထားမိသ
မျှတို့ ဟာ.. ဒေါ်ရွှေရွှေတင်ရဲ့ နှုတ်ဖျားက တရစပ်ပွင့်အံထွက်ကျလာခဲ့

တဲ့ စကားတွေကြောင့် အံ့အားတသင့်ကြီးနှင့်ကို ဖြစ်သွားခဲ့ရတာပါ...။

ဘယ်လိုမှ ကြုံတွေ့မျှော်လင့်ထားဖို့ မဖြစ်နိုင်စွာ.. သူ့သားက ချစ်ပါသည် .. ကြိုက်ပါသည် .. ဆိုတာကို ငြင်းမိတဲ့ မိန်းကလေးကိုပဲ.. "မငြင်းပါနဲ့ .. သူ့သားကို လက်ခံလိုက်ပါ" လို့ တရစပ် ထိုင်တိုက်တွန်း.. နားချနေတော့သော အဖြစ်မျိုးတဲ့ ...။ ရယ်ပဲ ချလိုက်ရမလိုလို.. ငိုပဲ ငိုချင်ရတော့မလိုလိုနှင့်.. ရယ်၍ ငို၍ မရသောမျက်နှာ ဆိုတာ ဆွေမျိုးဝေရဲ့ ပစ္စက္ခ မျက်နှာထားမျိုးကို ခေါ်ဆိုတာပဲ ထင်ပါရဲ့ ...။

အဖြစ်အပျက်က ... တစ်ခါမှ မကြားဖူး.. မကြုံဖူး.. ထူးထူးဆန်းဆန်း ကသိကအောက် နိုင်လှပေမဲ့.. သူ့သား စိတ်ချမ်းသာရေးအတွက် တစ်ခုတည်းကိုပဲ ရှေ့တန်းတင်ပြီး ဒါမျိုးကို.. တစ်စက်မျှ မကြောက်မရွံ့... မျက်နှာပြောင်နှင့် လာပြောချလိုက်ရဲသော မိခင်တစ်ယောက်ဟာ.. ဒေါ်ရွှေရွှေတင်လို ပုံစံမျိုးကြီး ဟုတ်မနေခဲ့ရင်တောင်.. ဆွေမျိုးဝေဟာ.. ထိုမိခင်ရဲ့ စကားတွေကို လက်ခံနိုင်တာ မခံနိုင်တာကို အသာထား..။ "မိခင်မေတ္တာ" ဆိုတာဘက်က လှည့်တွက်ပေးပြီး ဒီဖြစ်ရပ်အတွက် ကြည်နူးဆွတ်ပျံ့မှုကလေးတစ်ခုကို အနည်းနဲ့ အများ ဆိုသလိုတော့ ခံစားကြည့်နိုင်မိဦးမှာ ပါ...။

ခုတော့ကွယ်...။ "ဆွေမျိုးဝေ ဆိုတာ ထင်ပါရဲ့ " ဟူသော စကားတစ်ခွန်းနှင့် လာရောက်စတင်လိုက်သော မိန်းမကြီးဆိုတာကိုလည်း ကြည့်ကြစမ်းပါဦးလေ...။ အပေါက်ကျဲကျဲ အပွင့်ကြီးကြီးနဲ့ ဇာအင်္ကျီအနက် လက်ရှည်ခါးတို ဆိုတာမျိုးကို ဘယ်တုန်းကမှ မကြိုက်တတ်တဲ့ ဆွေမျိုးဝေဟာ.. သူတကာတွေ ဝတ်စားဆင်ယင်ထားကြရင်တော့ တင့်တယ်တဲ့ သူဆိုရင် တင့်တယ်တဲ့ အလျောက်.. "ဪ.. ကြည့်ကောင်းသားပဲ" ဟု အမှတ်တော့ ပေးနိုင်ပါသည် ။

သို့သော်.. ကိုယ်မြင်ဖူးတာက.. ဇာအင်္ကျီအပေါက်ကျဲကျဲရဲ့ အောက်မှာ ဆိုရင်.. လူတကာဟာ အောက်ခံစ (လိုင်နင်) အနက်နှင့် ခံချုပ်ပြီးသာ ဝတ်တတ်ကြတာချည်း။ နည်းနည်းပိုပြီး ဝတ်ရဲ ခေတ်ဆန်သူ ဆိုရင်တော့ အောက်ခံစမထည့်ဘဲ.. ရှင်မီးအင်္ကျီအနက်.. ဒါမှ မဟုတ်.. ကြိုးနဲ့ (သို့) ကြိုးပျောက်ဘော်လီအင်္ကျီအနက်.. စာတာတွေကို ဝတ်တတ်ကြမည်။

အသားရောင်၊ အညိုဖျော့ရောင်.. ကြိုးပျောက်ဘော်လီမျိုးကို ဝတ်ဆင်ထားပြီဆိုရင်တောင်... ဒါ အတော်ကြီးခေတ်ဆန် ဝတ်ရဲလွန်းလှပြီဟု ဆွေမျိုးဝေက ထင်ချင် ထင်လာမိတာမျိုးပါ။

ကဲ.. ခုတော့ ဒေါ်ရွှေရွှေတင်ရဲ့ ဇာအနက်အကွက်ကျဲအောက်က ကြိုးပျောက်ဘော်လီ ပုံကျကျကြီးဟာ... အောက်က ကီမိုနိုလုံချည်နဲ့ မှ အသားပေး တွဲစပ်လိုက်ဖက်စွာ.. အသည်းကွဲရောင် ရဲရဲကြီးဖြစ်နေသတဲ့ .. ။ အသည်းကွဲရောင် ကီမိုနိုပွင့်ကြီးတွေနဲ့ အသည်းကွဲရောင် ကြိုးပျောက်ဘော်လီပေါ်မှာ ဇာအနက်လက်ရှည်ခါးတို့ကို ရဲရဲတင်းတင်းပဲ ဆင်မြန်းထားတဲ့ မိန်းမကြီးဟာ.. ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကလည်း .. တကယ့်ကို ထင်းထင်းလှလှကြီးဆိုတော့ကာ...။

မြင်မြင်လိုက်ချင်း ဆိုသလိုပင် စိတ်ပျက်.. ရှက်ရွံ့သွားမိတဲ့ ဆွေမျိုးဝေဟာ.. "အန်တီကတော့.. သားဦးရဲ့ မေမေ ဒေါ်ရွှေရွှေတင်ပါတဲ့ " ဟု ဆိုလိုက်တဲ့ အခါမှာ .. ပါးစပ်အဟောင်းသား ဟလိုက်မိအောင်ပင် အံ့သြထူးဆန်းလိုက်မိပါရဲ့ ။

ဖြူဖြူသွယ်သွယ်နှင့် အင်မတန်မှ အေးဆေးအထက်တန်းကျလှသော တည်ကြည်ရိုးဖြောင့်သောရုပ်နှင့် မဟုတ်တာဆို ဘာတစ်ခုမှ မလုပ်မဲ့ပုံမျိုး အလိုလိုထွက်နေသော.. ကောင်ကလေးတစ်ယောက်က ဒီလိုရ

ပ်ရည်... ဒီလိုပုံပန်းနှင့် မိန်းမကြီးတစ်ဦးရဲ့ သားမှ ဖြစ်နေရတယ်တဲ့ လား...။

ဒေါ်ရွှေရွှေတင်ဟာ မလှတာတော့ဖြင့် မဟုတ်ပါ။ ဒါပေမဲ့ သူ့အလှ စူးစူးကြီးဟာ သူ့သားလို နေရင်းထိုင်ရင်း အထက်တန်းကျနေသော ရုပ်ရည်မျိုး တစ်စက်ကလေးမှ မရှိရှာတာမျိုးပါ.. ။ ကိုယ်လုံးလှလှ အရပ်မြင့်မြင့် ကြီးကြီးခိုင်ခိုင်နှင့် နဂိုနေ ဆိုရင်တောင် လူတွေထဲမှာ ထင်းနေဦးမဲ့ မိန်းမကြီးမျိုးဟာ.. သူ့ရဲ့ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံ..၊ သူ့မျက်နှာပေါ်က (အချိုးကျ အဆင်ပြေသော်လည်း) ခြစ်ချရင်ပင် ရမတတ် များ ပြားနေသော မိတ်ကပ် နှုတ်ခမ်းနီတွေ...၊ ရှုပ်ထွေးမြင့်မားနေသော ဆံထုံးကြီး.. ။ လူတကာရဲ့ အိတ်တွေထက် နှစ်ဆလောက် ကြီးနေသော လက်ပွေ့အိတ်ကြီး.. တို့ နှင့်.. စီးကရက်ကလည်း သောက်တတ်လိုက်သေးသောအခါ..။

လမ်းလျှောက်ရင်လည်း Pencil Heel ခွာချွန်ဒေါက်မြင့်ဖိနပ်ကလေးဟာ.. အတော်အတန်ကြီးပြီး ခပ်ဝိုင်းဝိုင်းဖြစ်နေသော သူ့တင်ပါးကြီးတို့ကို လူတကာ သတိထားမိချင်စရာ.. အချက်ကျကျ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားကြီး ဖြစ်စေတတ်သေးတာမျိုးပါ...။

ဆွေမျိုးဝေဟာ အဲဒီလို မိန်းမကြီးမျိုးနှင့် ကျောင်းဝင်းထဲက အအေးဆိုင်မှာ အတူတွဲထိုင်နေရတာမျိုးကိုတောင် မျက်နှာကြီးနီရဲကာ ရှက်ရွံ့ရွံ့ကြီး ဖြစ်နေမိပါပြီ..။ ကဲန်တင်းထဲ ဝင်ဝင်လာသမျှ လူတိုင်းဟာ ထင်လင်းသိသာနေတဲ့ ကြိုးပျောက်ဘော်လီ အသည်းကွဲရောင်နဲ့ ဇာအင်္ကျီအနက်တို့ ကို မြင်ပြီးသွားကြတဲ့ အခါမှာ .. မိန်းမကြီးရဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးကိုပါ ခြုံကြည့်လိုက်ကြပြီးတာနဲ့ .. နောက်တစ်ဆင့်အနေနဲ့ ဆိုရင် ထိုမိန်းမကြီးမျိုးနဲ့ မှ အတူတွဲထိုင်နေတဲ့ ဆွေမျိုးဝေဆီကို

အကြည့်တစ်ချက်ကတော့ ရောက်လာကြတာပဲ မဟုတ်လား...။

ဆိုတော့ မဆိုင်ဘူးပေါ့လေ...။ ဒါပေမဲ့.. "သားဦး" ဆိုတဲ့ နှစ်လိုစဖွယ် လူရည်သန့်တစ်ယောက်ကို မျက်စိစုံမှ တံပြီး ဇွတ်ငြင်းဆန်ထားရတုန်းက တစ်ခါ.. အသနားကြီး သနားအားနာမိခဲ့တဲ့ ဆွေမျိုးဝေဟာ.. ဒီတစ်ခါတော့.. နေရင်းထိုင်ရင်းကြီးကို ပိုပိုလို့ သနား.. မပြီးဆုံးနိုင်တော့လောက်အောင်ပင် အကြင်နာပို သနားကရုဏာတွေသာ ဖြစ်ထွန်းနေမိပါတော့သည်။ ။

ဒီလိုမျိုး မိန်းမကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ သားတော်မောင်မှ လာဖြစ်နေရသလားရယ်လို့ လေ...။ အေးလေ.. ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့နော်.. အနေအထိုင်.. အပြောအဆို.. အမူအကျင့် စရိုက်နဲ့ ဝတ်ပုံစားပုံတို့ က ဘယ်လိုပဲဖြစ်နေနေ.. အမေကတော့ အမေပါပဲလေ...။ သူ့သားကို ငြင်းပယ်ထားတဲ့ မိန်းကလေးကိုမှ ... "ပြန်ကြိုက်လိုက်ပါ.. သူ့သားက ကောင်းပါတယ်" ရယ်လို့ လာပြောနေရဲတာကိုက ကြည့်ပါလား...။ ထူးခြားဆန်းပြားကာ ရှားပါးလှသော မိခင်မေတ္တာမျိုး နေမှာ ပေါ့...။

"ကဲ... ပြန်လိုက်ဦးမှ ပဲ ထင်ပါရဲ့ ..."

တော်ပါသေးရဲ့ ...။ ဒီနေ့အဖို့ အဲဒီလို စကားမျိုးကို ပြောမှ ပြောပါဦးမလားလို့ စိုးထိတ်လိုက်ရတာ..။ ဒေါ်ရွှေရွှေတင်က သူ့စိတ်တိုင်းကျ အဖြေမျိုးကို မပေးလိုက်နိုင်သည့် ဆွေမျိုးဝေကို စိတ်ပျက်လက်ပျက် အကြည့်တစ်မျိုးကြီးနှင့် ကြည့်ကာ.. လှပထင်ရှားသော သူ့တင်ပါးကြီးကို နောက်ပစ်လေးကန်ရင်း ပျင်းတိပျင်းရွံ့ ပုံစံကြီးနှင့် ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။ ။

ဒါနဲ့ ဆွေမျိုးဝေဆိုတော့.. ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ ဝေဝေဆာဆာနဲ့ အမျိုးအင်အား တောင့်တင်းပါတယ်ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးပေါ့နော်..."

ပြန်ရှင်းပြဖို့ သိပ်မလိုအပ်လှဟု ထင်သဖြင့် ဆွေမျိုးဝေက ဘာမှ ပြန် ပြောမနေတော့ဘဲ ပြုံးရုံသာ ပြုံးနေလိုက်ပါသည်။ ။ ဒေါ်ရွှေရွှေတင်က ဆွေမျိုးဝေကိုတော့ဖြင့် မဟုတ်ဘဲ.. သူ့ဘာသာသူသာ တစ်စုံတစ်ခုကို စဉ်းစားမိသွား၍ မကျေမနပ်ဖြစ်ရပုံမျိုးနှင့် ခပ်ရွဲ့ရွဲ့ တစ်ချက် မဲ့ပစ်လိုက် ကာ...

"သားဦးခမျာတော့.. နောက်ထပ်.. နောက်ထပ်.. သားလတ်တွေ သားနှောင်းတွေကို မျှော်လင့်ချင်သေးလို့ ကို 'သဦး' လို့ တမင်ကြီး မှ ညှိခဲ့တာပါ.. ဒါပေမဲ့လည်း .."

ဒေါ်ရွှေရွှေတင်က ရုတ်တရက် စကားကို တိခနဲ ရပ်ပစ်ကာ.. "သွားမယ်" ဟု ဆိုလိုက်ပြီး.. ပျင်းတိပျင်းရွဲ့ပုံစံလည်း တစ်ခါတည်း ပျောက်ကွယ်လျက်.. သူ့တစ်ကိုယ်လုံးကြီးမှာ သူ့ Pencil Heel ဒေါက်ဖိနပ်ပေါ်တွင် အချက်ကျကျ တုန်ခါလှုပ်ရှားပြီး သကာလ... ဆွေမျိုးဝေကို ကျောခိုင်းကာ.. ခပ်သွက်သွက်ပဲ ထွက်ခွာသွားပါတော့သည်။ ။

ကဲန်တင်းတစ်ခုလုံး.. တစ်ကျောင်းလုံးက မျက်လုံးတွေ သူ့နောက်လိုက်ပါသွားကြမည်ဆိုတာကို ခန့်မှန်းမိလျှင် ဆွေမျိုးဝေကလည်း ဒေါ်ရွှေရွှေတင်ကို လျင်မြန်စွာပင် ကျောခိုင်းပစ်လိုက်ပါသည်။ ။

"မနောက မိန်းမကြီးက သားဦးရဲ့ အမေဆို.."

အေးမိုးက ဆွေမျိုးဝေကို အံ့အားသင့်သလိုကြီးကြည့်ကာ ဆိုလာသည်။ ။ ဆွေမျိုးဝေက သက်ပြင်းမချလိုက်မိအောင် အတန်တန်ထိန်းရင်း...

"အေးဟယ်..."

"တစ်မျိုးကြီးပဲနော်..."

အေးမိုးက ဆွေမျိုးဝေရဲ့ မသက်မသာ အပြုံးကလေးကိုမှ အားနာမ နေနိုင်တော့သည့် ပုံစံမျိုးနှင့်...

"ငါပြောတဲ့ တစ်မျိုးကြီးပဲဆိုတာ နင်သိလား.. ဟိုလေ ဒိတ်အောက် နေတာလား.. အဲလိုလည်း မဟုတ်သေးဘူးဟ.. ဒိတ်မအောက်တဲ့ အပြင် ခေတ်ဆန်ဆန်ကြီးတောင် ဖြစ်နေသေးတယ်... ဒါပေမဲ့ သူခေတ်ဆန်တဲ့ ပုံစံကြီးက.."

အေးမိုးက ဆွေမျိုးဝေရဲ့ မျက်နှာကို တစ်ချက်တော့ အကဲခတ်လိုက် သေးသည် ။ ပြီးမှ ...

"နင် သားဦးကို ဘယ်တော့မှ ပြန်လက်မခံဘူးဆိုတာ သေချာတယ် နော်..."

"ဟုတ်တယ်.. သေချာပါတယ်.."

"တော်ကြာ.. ငါက ငါပြောချင်တာတွေကို ပြောချမိပြီးမှ စကားကြီး အဖတ်တင်ပြီး တစ်သက်လုံး မျက်နှာပူအားနာနေရတာမျိုး ဖြစ်နေရမှာ စိုးလို့ ဟေ့.. နင့်ဘက်က သေချာတယ်ဆိုရင် ငါ ပြောချင်ရာတွေကို စ ကားကုန်ပြောမယ်ဟာ..."

အေးမိုးကား ဤသို့သော အေးမိုးပင် ဖြစ်ပါသည် ။ ပြောကာနီး ဟို ဘက် သည် ဘက် တစ်ချက် နှစ်ချက်လည်း လှည့်ပတ် အကဲခတ်လိုက် သေးသည် ။

"ဟိုလေ.. သူ့ပုံစံကြီးက.. ဖတ်.. ဖတ်.. ဖတ်.. ကန်တော့.. ကန်တော့.. မကောင်းတဲ့ မိန်းမကြီးနဲ့ တောင် တူနေတယ်ဟ.."

ဆွေမျိုးဝေရဲ့ မျက်နှာလေး ရဲရဲနီစွေးသွားပါတော့သည် ...။

"ဟို... သူက အသက်ကြီး ကြီးနေပြီဆိုတော့.. မိန်းမထိန်းကြီးပေါ့.. အေး.. အဲလိုပုံကြီး ပေါက်နေတယ် ဆွေမျိုးရဲ့ ..."

"တော်ပါတော့ အေးမိုးရယ်.."

"ငါက နင် မတော်တဆ သားဦးကို စိတ်ယိုင်သွားမိမှာ စိုးလာလို့ ပါဟာ.. အစောတုန်းကတော့ နင်းကန်တရစပ် စက္ကန့်မလပ် ထိုင်တိုက်တွန်းနေမိတာက ငါ ဖြစ်နေတာကိုးဟ ... ခုတော့ ဖျက်မယ်ဟာ.. ငါ့ရပ်တည်ချက်တွေ ပြောင်းပါရစေ.. ငါသာ ဆိုရင်တော့ အဲလိုပုံစံကြီးနဲ့ မိန်းမကြီးကို ယောက္ခမ မတော်ချင်ပါဘူး ဆွေမျိုးရယ်.. သူ့စိတ်ရင်းက ဘယ်လိုရှိရှိ.. အတွင်းအဇ္ဈတ္တကို လိုက်ကြည့်ပေးမနေချင်တော့ဘူး.. ပြင်ပလက္ခဏာ ဗဟိဒ္ဓကိုက အတော်ကြီး ရွဲနေပြီကွာ.. လုံးဝပဲ..."

တကယ်တမ်း ဝန်ခံရမည်ဆိုလျှင် ဆွေမျိုးဝေ ကိုယ်တိုင်ကပင်.. ဒေါ်ရွှေရွှေတင့်ကို စမြင်လိုက်ရကတည်းက အေးမိုး ပြောသည့်... "မကောင်းတဲ့ မိန်းမကြီး ကျနေတာပဲ" ဟူသည့် အတွေးမျိုး ဝင်ဖြစ်အောင် ဝင်ခဲ့မိပါသေးသည် ။ အဲဒါကြောင့်မို့ပဲ.. ကိုယ်တိုင်က သံယောဇဉ်ရှိရသည့် သားဦးကိုတောင် "ဒီလိုမျိုး မိန်းမကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ သားမှ လာဖြစ်နေရသလား" ရယ်လို့ အသနားကြီးသနား၊ အားနာမိခဲ့ရခြင်းပင် ...။

"မနေ့က ခပ်ဝေးဝေးမှာ သွားထိုင်ပေးနေရပြီး.. ကိုယ်နဲ့ လည်း ဘာမှ မဆိုင်ဘဲနဲ့ တောင် ငါ့မှာ နေရင်းထိုင်ရင်းနဲ့ နင့်ကိုယ်စား မျက်နှာတွေ ပူပြီး ရှက်နေမိတယ်.. နင်ကလည်း ဘာမှ ပြန်မပြောပြတော့ အဲလိုမိန်းမကြီးမျိုးနဲ့ နင်နဲ့ ဘာပါလိမ့်လို့ .. နင့် အားနာပြီး ဘာမှ မမေးကြည့်ရဲဘူး.. ဒီနေ့မှ ယုယုတို့ ပြောပြမှ အဲဒါ သားဦးရဲ့ အမေဆိုတာ သိရတော့

တယ်.."

ယုယုတို့ ဘယ်လိုလုပ် သိသွားကြပါလိမ့်..။ စဉ်းစားမရနိုင်မည့် ပြဿနာတွေဆိုရင် ဆွေမျိုးဝေက ခေါင်းရှုပ်ခံပြီး လိုက်စဉ်းစားမနေချင်ပါ..။ လူတိုင်း လူတိုင်းစေ့ဟာ ကိုယ့်ခေါင်းရှုပ်စရာ ပြဿနာနဲ့ ကိုယ်.. ကိုယ်စီရှိနှင့်ပြီးသားချည်းမို့... တတ်နိုင်သရွေ့တော့ နောက်ထပ် ခေါင်းရှုပ်ချင်စရာမျိုးတွေကို ခေါင်းထဲ ထပ်မထည့်တာပဲ အကောင်းဆုံး...။

သို့သော်..။ လောကကြီးမှာ ကိုယ်တိုင်က နှုတ်မှ ဖွင့်ပြောပြထားတာ မဟုတ်ဘဲလည်း .. သူနည်းသူဟန်.. သူတို့ ဘာသာတွေနဲ့ သူတို့ .. သိရှိပြီးသား ဖြစ်နေနိုင်ကြသော ကိစ္စရပ်တွေ မြောက်မြားစွာပင် ရှိနေနိုင်သည် ဆိုတာကိုတော့.. ဆွေမျိုးဝေက ကောင်းကောင်း ကြီး သဘောပေါက် နားလည်လက်ခံထားနိုင်ဖို့ လိုအပ် လာပြီ... ဟု ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်ပြန်ပြီး တစ်ချက်.. သတိပေးထားလိုက်ပါသည် ။

"ဘာတဲ့ လဲ.. အဲဒီဟာကြီးက.. သူ့သားကိစ္စပဲ လာပြောတာ မှတ်လား"

"အင်း.. သူ့သားကို ပြန်ကြိုက်လိုက်ပါတဲ့ .. သူ့သားက အလွန်ကောင်းပါတယ်တဲ့ ..."

"ဟဲ့.."

"အကောင်းပြောတာ အေးမိုးရဲ့ .. တကယ်..."

"အေးပါ.. နင့်ပုံစံ ကြည့်ရုံနဲ့ နင်မလိမ်တာ ငါ ရိပ်မိပါတယ်.. နင့်ကို မယုံလို့ မဟုတ်ပါဘူး.. အံ့ဩစရာကောင်းလွန်းနေလို့ ပါ.. ဘာကြီးလဲဟယ်"

"အေး.. ငါလည်း မသိနိုင်တော့ဘူး.. အဲဒီလို ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်တွေ

ကိုတော့ လာ လုပ်သွားတာပဲ..."

"မကြားဖူးပါဘူးတော်.. အဲဒီတော့ နင်က ဘာပြန်ပြောလိုက်လဲ"

ဆွေမျိုးဝေက ခေါင်းပဲ ခါပြလိုက်ပါသည်။ ။ ပယ်ပယ်နယ်နယ်ကြီးကို ရှုတ်ချပြစ်တင်၊ စက်ဆုပ်နေတော့သော အေးမိုးကို.. "စဉ်းစားပါ့မယ်" ဟု ပြန်ပြောလိုက်မိကြောင်း ဖွင့်ပြောမနေချင်တော့...။ အေးမိုးက ဆွေမျိုးဝေရဲ့ ခေါင်းအခါကို ကြည့်ပြီး နောက်ထပ် ပယ်ပယ်နယ်နယ်တွေ ထပ်ထွက်လာဖို့ ပါးစပ်ကို ဖွင့်ဟလိုက်ပါသည်။ ။

သို့သော်.. အခြေအနေက မပေးပါလေတော့...။ အမြဲတစေလိုလို အေးချမ်းနေသော မျက်နှာလေးမှာ (အကြောင်းမရှိ) အားနာဟန်စွက်နေတတ်သည့် "သားဦး" က.. ခုတစ်ခါမှာ တော့ (ကိုယ်ကပဲ ထင်လို့ လားမသိ).. အဲဒီ အားနာခြင်းတွေကို အရင်အခါတွေကထက် ခပ်များများကြီး ပိုမိုဖြည့်စွက်ထားသော မျက်နှာထားနှင့်.. ဆွေမျိုးဝေတို့ ရှိရာဆီသို့ လှမ်းလာလို့ နေချေပြီ...။

ပြောခွင့်မသာတော့သည့် အေးမိုးက အနားရောက်လာသည့် သားဦးကို ကြည့်ကာ.. မပြုံးချင် ပြုံးချင်.. ယဲ့ယဲ့လေးမျှ ပြုံးပြလိုက်ပါသည် ...။ အခါတိုင်းဆိုရင်.. သားဦးအနားသို့ ရောက်လာတာနဲ့ .. ဆွေမျိုးဝေက ဘယ်လောက်ပဲ တားတား.. သဘောတူ နောက်ပြောင်သော စကားမျိုးတွေကို လေးငါးခွန်းခန့် တရစပ် ပြောပြီးတာနဲ့ .. "ရှောင်ပေးတယ်ဟယ်" ဟု ပေါ်တင်ပြောကာ ထသွားတတ်မြဲ အေးမိုးဟာ.. ဒီတစ်ခါမှာ တော့.. တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ဘဲ ခပ်တည်တည်...။

ဆွေမျိုးဝေမှာ အေးမိုးရဲ့ အဖြစ်ကို ရယ်တောင်မှ ရယ်ချင်မိပါသည်။ ။ သားဦးကလည်း ပဲ ပြောင်းလဲမှုကို ချက်ချင်းပင် ရိပ်မိလိုက်ပုံနှင့်.. နေရာမှာ ဝင်ထိုင်ပြီးတာနဲ့ .. စက္ကန့်မျှပင် မဆိုင်း..

"ဆွေမျိုးဝေတို့ ကို ကျွန်တော် တောင်းပန်ချင်လို့ ပါ.. မနေ့က အမေ လာသွားတယ် ကြားတယ်.. ကျွန်တော်က အလုပ်ကိစ္စလေး ရှိနေလို့ မနေ့က ကျောင်းမရောက်ဖြစ်ဘူး... အမေကလည်း အဲလို ကျောင်းမလာဖြစ်မယ်မှန်း သိလို့ ကို မနေ့က တမင်လာလိုက်တာ နေမှာ .. အဲဒါလေး တောင်းပန်ချင်လို့ ..."

"ရပါတယ်" ပဲ ပြောရမလား..။ "အဲလိုလာလုပ်တာတော့ ဘယ်ကောင်းမလဲရှင်" လို့ ပြောရမလား..။ ဆွေမျိုးဝေ စကားစ ရှာရခက်နေတာ သားဦးက ရိပ်မိလိုက်ပုံ ရသည် ။

"ကျွန်တော်.. အမေ့ကို ဆွေမျိုးဝေရဲ့ အကြောင်း ပြန်တောင်မှ ပြောမထားပါဘူး.. ပြောပြမထားပေမဲ့ အမေ သိနေနိုင်တာပဲ ဆိုတာကိုတော့ စိတ်ထဲမှာ ရှိတယ်.. ဒီလိုကြီး လိုက်ချလာမယ်ဆိုတာအထိတော့ ကျွန်တော်တောင် တွေးမထားမိပါဘူး.. ဘာတဲ့ လဲဟင်.. သူ သဘောတူပါတယ် ဆိုတာမျိုးတွေကိုပဲ ဇွတ်ကြီးအတင်းအဓမ္မ ပြောသွားတာမျိုးပဲ မဟုတ်လား..."

"ကိုယ့်အမေကိုယ် ပြန်မေး မကြည့်ဘူးလား..."

အေးမိုးက ဘောက်ဆတ်ဆတ် တစ်ချက် ဝင်ပြောလိုက်သည် ။

"မမေးရသေးဘူး.. မတွေ့ဖြစ်ကြသေးလို့ ပါ.. ဒီလိုလေ.. ကျွန်တော်နဲ့ အမေက အတူတူနေကြတာ မဟုတ်ဘူး ဗျ.. တစ်ယောက် တစ်အိမ်စီ ..."

"ဪ.. ဒါပေမဲ့ သဘောတူတယ်ဆိုတာမျိုးကိုပဲ ပြောမှာ ပါ ဆိုတာကိုတော့ ကြိုမှန်းနိုင်တယ်ပေါ့နော်..."

"အေးအေးမိုးရယ်.. ကျွန်တော်လာပြောခိုင်းတာ မဟုတ်ရပါဘူးဗျာ..

ဒီလိုနည်းမျိုးကြီးတော့ ကျွန်တော် မသုံးပါဘူး..."

"မဟုတ်ပါဘူး.. ပြောလည်း ပြမထား.. တွေ့လည်း မတွေ့ဖြစ်ကြသေးဘဲ ဒီလိုပဲ ပြောမယ်ဆိုတာကို ကြိုမှန်းနိုင်နေတော့..."

"အမေက ကျွန်တော် တစ်ခုခုကို လိုလိုလားလားနဲ့ ဆန္ဒရှိနေပြီဆိုတာကို သူသိရင်.. အဲဒီလိုပဲ.. သင့်သင့်မသင့်သင့်.. သူ့စိတ်ကူးထဲ ပေါ်လာရာ တစ်ခုခုနဲ့ .. ကျွန်တော့်ကို ဆန္ဒပြည့် စိတ်ချမ်းသာစေချင်တဲ့ လုပ်ရပ်တွေ... ရှေ့ရှေ့တုန်းကလည်း အများကြီး ကြုံဖူးပြီ"

ဆွေမျိုးဝေကော အေးမိုးပါ ကြားရတာ နည်းနည်းတော့ ဆန်းပြားသွားကြသည်။ ။

"ဒါပေမဲ့.. အဲဒီလုပ်ရပ်တိုင်းကလည်း ကျွန်တော့်အတွက် အနည်းနဲ့ အများ တော့ ဒုက္ခရောက်ရောက်သွားရတာချည်းပဲ.."

"ကိုသားဦးတို့ သားအမိချင်းက အဆင်ပြေကြရဲ့ လားဟင်..."

ဆွေမျိုးဝေက ရုတ်တရက် စိတ်ကူးပေါက်ကာ ကြားဖြတ်ဝင်မေးပစ်လိုက်သည်။ ။

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ ပြေပါတယ်.. အမေ့ကြောင့် ကျွန်တော့်မှာ ဒုက္ခရောက်ရောက်သွားရတယ် ဆိုတာ အမေက တမင်လိုက်လုပ်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး.. လုပ်ပုံတွေကသာ လွဲနေတာပါ.. စေတနာတော့ ပါပါတယ်"

"ဪ.. မဟုတ်ပါဘူး... အဲလိုပြောတာ မဟုတ်ဘူး လေ... အတူမနေကြဘူးဆိုလို့ ပါ... ကိုသားဦးက အဖေနဲ့ နေတာလား..."

မေးပြီးမှ ... "ငါ့နှယ်.. မေးလိုက်ပုံကြီးက သူများ တကာ မိဘကို ကွဲနေကြသလားလို့ မေးလိုက်သလိုကြီး ဖြစ်နေပြီ" ဟု ဆွေမျိုးဝေက စိတ်ညစ်သွားသည်။ ။ သားဦးကတော့ ဆွေမျိုးဝေရဲ့ အားခပ်နာနာ ပုံစံကြီးကို

ရိပ်မိပုံ သိပ်မရပါ။ ခေါင်းကို ခပ်ဖြည်းဖြည်းသာ ခါယမ်းရင်း...

"ကျွန်တော့်မှာ အဖေလည်း မရှိဘူး.. ကျွန်တော် ငယ်ငယ်တုန်းက တော့ အမေနဲ့ ပဲ နေတာပါ.. ဆယ်တန်းဖြေပြီးတဲ့ အထိပဲ ဆိုပါတော့"

"အဖေ မရှိဘူး" ရယ်လို့ ပဲ..။ မြန်မာစကားဟာ အဓိပ္ပာယ်တွေက ကြွယ်ဝပါတိသနဲ့ ..။ စကားလုံးကလေး တစ်လုံးလောက် လွဲသွားရုံနဲ့ အဓိပ္ပာယ်တွေက ကပြောင်းတိ ကပြောင်းပြန် ဖြစ်တတ်ပါတိသနဲ့ ..။ "အဖေလည်း မရှိတော့ပါဘူး" ဖြစ်ရမှာ ကို... "တော့" ဆိုတဲ့ စကားလုံးလေးတစ်လုံး ပြုတ်ကျန်ပြီး... "မရှိဘူး" ဟု တုံးတိကြီးဆိုလိုက်တော့.. နဂိုတည်းကိုကပဲ မရှိသယောင်ယောင်...။ ဪ.. တော်ပါပြီ.. ငါ့နှယ်။

"ဆယ်တန်းအောင်သွားပြီးကတည်းက အမေကပဲစပြီး ဇွတ်အိမ်ခွဲပေးလိုက်တာပါ.. အစကတော့ အမေ့ကို နားမလည်မိဘူး.. ခုတော့ သားအမိချင်း အတူမရှိဖြစ်ကြတာကလွဲရင် ပိုကျေနပ်စရာကောင်းတယ်လို့ သိလာရတဲ့ ခုဘဝမှာ ကျွန်တော်က ပိုပျော်ပိုက်နေပြီ...

အမေက ပြောခဲ့တယ်လေ... အမေနဲ့ အတူဆက်နေရင်.. ဂုဏ်ငယ်ရ နာမည်ပျက်ရတာတွေနဲ့ မင်းဘဝမှာ ဘာမှ တိုးတက်ပြောင်ရောင်လာတော့မှာ မဟုတ်ဘူး တဲ့ .. ခု ဆင်းတော့.. ဆိုပြီး သူ့အိမ်ပေါ်ကနေ ဇွတ်ကြီးကို နှင်ချခဲ့တာဗျာ"

အေးမိုးကား စားပွဲအောက်မှ နေ၍ ဆွေမျိုးဝေရဲ့ ပေါင်ကို တကုပ်တည်းကုပ်ကာ အချက်ပေးလျက် ရှိလေသည် ။ အေးမိုး ဘာကို သတိပေးချင်နေတာလဲ.. ဆွေမျိုးဝေကလည်း အစဉ်း သိသပေါ့...။ "အမေနဲ့ အတူဆက်နေရင်.. ဂုဏ်ငယ်ရ.. နာမည်ပျက်ရမယ်" ဆိုတဲ့ စကားလောက် စိတ်ဝင်တစားကြီး အံ့အားတသင့် ဖြစ်ချင်စရာ ရှိဦးမလား။

ဆွဲယူဆက်စပ်ပြီး စဉ်းစားရလျှင် သားဦး ပြောလိုက်သော

ထိုစကားကြီးမှာ အေးမိုးရဲ့ အတွေးဖြစ်သော .. "မကောင်းတဲ့ မိန်းမကြီး နဲ့ တောင် တူနေတယ်" ဆိုတဲ့ အချက်နဲ့ သွားကိုက်နေပြီဟု ပြောနိုင်တာ မျိုးပဲ မဟုတ်လား...။

ဆွေမျိုးဝေရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဒွိဟတွေ ဖြစ်နေပါသည်။ ကြိုမတားဆီးဘဲ ဒီအတိုင်း ငြိမ်နေလိုက်လျှင်.. သူ့စိတ်ထဲပေါ်လာရာ မှန်သမျှကို ဖြတ်ခနဲ . ဖလွတ်ခနဲ ပြောချပစ်လိုက်တတ်မြဲ အေးမိုးဟာ.. သားဦးရဲ့ အမေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ တစ်စုံတစ်ရာကိုတော့ မကြာမြင့်လှခင်မှာ မေးကို မေးချပစ်တော့မည် အမှန်။

အားနာသမှုကြီးနှင့် တားလည်း တားလိုက်ချင်သည်။ သို့သော်.. မငြိမ်သက်လှသည့် အတွင်းစိတ်သဘောက.. အဲဒီ အေးမိုး မေးကိုမေးတော့မည့် "တစ်စုံတစ်ရာ" ဆိုတာကို (ကိုယ်တောင် မေးချပစ်ဖို့ ထိ မဝံ့ရဲ့.. နှုတ်မရဲလှပေမဲ့) ကိုယ်လည်း သိတော့ သိချင်နေမိသေးသည် သာ..။

လောလောလတ်လတ်.. စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာ ပင်... အေးမိုးကို ဘာမှ ထပ်မဟတော့ဖို့ .. လိမ်ဆွဲတာတို့ .. မျက်စပစ် မျက်မှောင်ကုတ်တာတို့ ကို လုပ်ပစ်လိုက်နိုင်သော်လည်း .. နှေးဖင့်နေမိသောအခါမှာ ... ဒေါ်အေးမိုးတို့ ကလည်း သူ့ရဲ့ တာဝန်ဝတ္တရား... လုပ်မြဲအပြုအမူကြီးကို မလစ်ဟင်းစေရပါ..။

"အမေနဲ့ သား အတူနေကြရုံနဲ့ ဘာကြောင့် ဂုဏ်ငယ်ရမှာ လဲ ကိုသားဦးရဲ့ .. ဒါ မြန်မာနိုင်ငံပဲ.. မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုမှာ သားသမီးတွေဟာ အပျိုလူပျိုပဲ ရှိနေကြသေးရင်.. သားလူပျိုကြီး အသက် (၆၀) နဲ့ အမေကြီး အသက် (၈၀) ဖြစ်တဲ့ အထိ အတူနေနေကြလည်း ရတာပဲ.. ဘာမှ ဂုဏ်ငယ်စရာ.. မျက်နှာပျက်စရာ မရှိပေါင်..."

ကိုယ်တိုင်က မသိစိတ်တွင်းကနေ ကြားချင်နေသော်လည်း တကယ်

တမ်းကျတော့ ကိုယ်ပဲ မျက်နှာတွေ နီရဲပြီး အားနာမိသွားရတာက
ဆွေမျိုးဝေပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ကိုယ်တွေဘက်က သိပ်ကြီးကို လွန်လွန်း
သွားကြပြီလား...။ သို့သော်... ကာယကံရှင်ဖြစ်သည့် သားဦးကတော့ ပင်
ကိုယ်.. ကိုယ်ပိုင်.. အအေးပြုံးကလေးနှင့်ပင်...

"အဖေမရှိတော့.. ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်က သိပ်ရုန်းကန်ရတယ်..
အမေမှာ ကျောထောက်နောက်ခံလည်း မရှိ... လူအား ငွေအားနဲ့ ဖေးမ
ကူညီနိုင်တဲ့ ဆွေမျိုးသားချင်းကလည်း မရှိ... အမေကိုယ်တိုင်က ပညာ
တတ်တစ်ယောက်လည်း မဟုတ်ခဲ့တော့... ဒီသားအမိနှစ်ယောက်ရဲ့ ရပ်
တည်ရေး.. ရှင်းရှင်းပြောရရင်တော့.. ကျောတစ်နေရာချခွင့်ရအောင်..
ထမင်းငတ်မသေကြရအောင်ပေါ့ဗျာ.. ကျွန်တော် မှတ်မိသိရှိနိုင်တဲ့ အရွ
ယ်ရောက်တော့... အမေက သိပ်နာမည်မကောင်းလှတော့တဲ့ မိန်းမတစ်
ယောက် ဖြစ်နေခဲ့ပါပြီ..."

အေးမိုး ကိုယ်တိုင်ပင် ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ဖြစ်သွားခဲ့ပါသည်။ ။
ဒါကိုပဲ မျှော်လင့်ထားကြပေမဲ့ နားနဲ့ ဆတ်ဆတ်ကြီး ကြားလိုက်ရတာ
ကိုတော့ ရင်ထဲမှာ ဘယ်သူမှ ပြီးပြီးရောလေး သဘောမထားလိုက်နိုင်ပါ
။ သွက်လက်ဖျတ်လတ်အာကျယ်တတ်မြဲ အေးမိုးတစ်ယောက် ဆွံ့အလို့
သွားချိန်မှာ .. မထင်မှတ်ဘဲ ခပ်မြန်မြန် တုံ့ပြန်လှုပ်ရှားလိုက်မိသူက
ဆွေမျိုးဝေပဲ ဖြစ်နေသည်။ ။

"အို.. ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်.. အမေဟာ အမေပဲပေါ့ ကိုသားဦးရဲ့ ... ကိုသား
ဦးရဲ့ အမေကို တစ်ခါပဲ မြင်ဖူးလိုက်ပေမဲ့ သူ့ဆီမှာ ပေါ်လွင်ထင်ရှားနေ
တဲ့ မိခင်တစ်ယောက်ရဲ့ မေတ္တာတွေကိုတော့ အလုံးအရင်းနဲ့ ကို တွေ့လို
က်နိုင်တာ သိလား..."

ဆွေမျိုးရဲ့ မေမေကိုတောင် ဆွေမျိုးလည်း ပြန်သတိရလိုက်မိတယ်..

မေမေလည်း အဲဒီလိုပဲ.. ဆွေမျိုးကို သိပ်ချစ်ခဲ့တာ.. ချစ်တာမှ လေ လွန်တောင် လွန်လွန်းနေတာ.. ကိုသားဦးရဲ့ အမေဟာလည်း ဘာကြီးပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ.. ကိုသားဦးကို သူ သိပ်ချစ်တာ.. မယုံမရှိနဲ့ .. မမြင်မသိဘဲလည်း ဖြစ်မနေစေနဲ့ .. ဟုတ်လား.."

"ကျွန်တော် သိပါတယ် ဆွေမျိုးဝေရယ်.. သိပ်ကို သိတာပေါ့.. ‘ကျွန်တော့်အတွက်ပဲ’လို့ ပြန်တွေးလိုက်နိုင်ရင်... အမေ့အတွက် ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ အရှက်မရဖြစ်တော့ဘူး.. ကျွန်တော် ပြောသလိုပဲလေ.. လုပ်ပုံတွေကသာ လွဲနေတာ.. နောက်ဆုံးတော့ အဲဒီအဖြစ်အပျက် အခြေအနေတွေ အားလုံးဟာ ကျွန်တော့်အတွက်ချည်းပါပဲ.."

သားဦးရဲ့ မျက်နှာပေါ်မှာ စိတ်မသက်မသာဟန်ကလေးတွေ ရေးရေးမျှတော့ ရှိနေပေမဲ့.. ဒီထက် ဒီနာကြည်းခံပြင်း ရှက်ရွံ့ဆိုတာမျိုးတွေ ထင်ဟပ်မနေခဲ့တဲ့ အတွက် ဆွေမျိုးဝေက အတော်ကြီး သဘောကျနေမိပါတော့သည်။ ။

ကိုယ့်ကို လာရောက်ချဉ်းကပ်... ချစ်စကားဆိုဖူးသူ ယောက်ျားသား တစ်ယောက်ရဲ့ မလှပ ကြားမကောင်းသော အတိတ်မျိုးကို သိခွင့်ရလိုက်တဲ့ အတွက်ကိုလည်း ဆွေမျိုးဝေက စိတ်ထဲမှာ ဘာမှ မပြောင်းလဲ...။ သူ့ကို ငြင်းထားမိခြင်းဟာ ဆွေမျိုးဝေရဲ့ ဘက်က ဘယ်နည်းနဲ့ မှ မငြင်းလို့ မဖြစ်သော အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာကြောင့်သာပါ...။ ငြင်းသာမထားမိရင်.. ဒါမျိုးတွေကို ခုမှ ထသိလိုက်ရတဲ့ အတွက်... "ငါငြင်းပစ်မှ " ဆိုတာမျိုး.. ဆွေမျိုးဝေကတော့ ဖြစ်လာစရာအကြောင်းကို မရှိတာ...။

အေးမိုးတို့ နဲ့ တော့ အယူအဆတွေချင်းက တူချင်မှ တူကြမှာ ပေါ့လေ...။ လူချင်းမှ မတူတာကိုး...။ အခြေအနေချင်းမှ မတူတာကိုး...။ ဒါပေမဲ့လည်း ပဲ ဆွေမျိုးဝေက ရှင့်ကို ငြင်းကို ငြင်းထားပြီးသားပါ ကိုသား

ဦးရယ်...။ စိတ်မကောင်းပါဘူး။ ခုမှ ဒါတွေကို သိလိုက်ရမှ ... မဟုတ်ဘူး နော်..။ အရင်ကတည်းက...။ အထင်တော့ မမှားစေချင်ပေ။

ဒါတွေကို သိလိုက်ရတော့ တစ်ချို့ တစ်ချို့တွေလို စိတ်ပျက်ရွံ့ကြောက်လို့ မသွားတဲ့ အပြင်.. ပိုမိုခင်မင်.. သံယောဇဉ်တွေကြီးကာ.. သနားကရုဏာတို့ နဲ့ .. မိတ်ဆွေရင်းချင်းတွေလိုတောင် ဆက်လက်ပေါင်းသင်းလို့ သွားချင်သေးဆိုရင်... ကာယကံရှင်ဖြစ်တဲ့ ကိုသားဦး အပါအဝင်.. အေးမိုးတို့ ဘာတို့ ရှိရှိသမျှ လူတိုင်းလိုလိုက ဆွေမျိုးဝေကို လူထူးလူဆန်း.. ဒါမှ မဟုတ်.. အရူးလို့ များ သတ်မှတ်ချင်ကြမလား။

"ကျွန်တော် သွားတော့မယ်... ဆွေမျိုးဝေဆီက နားလည်မှုတွေ ရလိုက်တယ်လို့ ကျွန်တော် ခံစားနိုင်တဲ့ အတွက်.. ဝမ်းသာပါတယ်.. ကျေးဇူးလည်း တင်တယ်..."

သားဦး ပြန်ထွက်သွားတဲ့ အထိ ဆွေမျိုးဝေက သူ့မူပိုင် အအေးပြုံးလေးတစ်ခုကိုပဲ ခေတ္တငှားရမ်းကာ ကိုယ့်မျက်နှာပေါ်တင်ထားခဲ့မိပါသည် ။ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်နေသော အေးမိုးကတော့... "သူခိုးပြေးမှ ထိုးကွင်းထ" ဆိုသလို ရုတ်တရက် မကျေမနပ်ကြီးနှင့် ပြန်လည်လှုပ်ရှား ထကြွလာကာ...

"ဆွေမျိုးနော်.. ပွင့်လင်းတယ်.. ဝန်ခံရဲတယ်ဆိုတာတွေဟာ ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ တော့ အမှတ်တက်ချင်စရာကိစ္စတွေ မဟုတ်ပါဘူးနော်.. ဒီလိုမျိုး ဘာလိုလိုနဲ့ လာဝန်ခံသွားတိုင်း မကောင်းမှုကို ကျူးလွန်ဖြစ်ဖို့ ဝန်လေးကြတော့မှာ ကို မဟုတ်ဘူး ..."

"ခုကိစ္စမှာ တော့ ဝန်ခံတာက တစ်ယောက်.. ကျူးလွန်ထားတာက တစ်ယောက်လေ အေးမိုးရယ်.."

"နင်..."

"သူ့ကို ငါ ငြင်းထားပြီးပြီပဲ.. မပြင်ပါဘူး..."

ခုမှ ပင် စိတ်ချလက်ချနှင့် သက်ပြင်းကြီးတစ်ချက်ကို ချလိုက်ဖို့ ဟန်ပြင်လိုက်သော အေးမိုးခမျာ...

"ဒါပေမဲ့ အရင်ကထက် ပိုခင်သွားမိတယ်.. မိတ်ဆွေရင်းတွေလို ခင်ခင်မင်မင် ဆက်ဆံဖို့ ကိုတော့ နင် ငါ့ကို မတားမြစ် မပိတ်ပင်ဘူး မဟုတ်လား..."

"ကွက်တိပဲ ကိုယ့်လူတို့ ရေ... တော်ပါပေ့.. အမေရော သားရော.. တစ်ချက်စီပဲ ပစ်လိုက်ကြတယ်.. မြားချက်တွေက အလယ်ကောင်တည့်တည့် စက်ဝိုင်းဆီမှာ ချည်းပဲ.. ကျွမ်းပါပေ့.. ပိုင်ပါပေ့..."

"နင်ကလည်း ဟယ်"

အေးမိုးက သက်ပြင်းကို မချဖြစ်တော့ဘဲ ပြန်မျိုချထားလိုက်တော့သည် ။

"သိပ်လည်း မလှလှပါဘူး သားသားရယ်... ပြီးတော့ မင်းပြောသလောက်လည်း မမီတဲ့ ပန်း ဆိုတာမျိုးကြီးတော့ မဟုတ်ပါဘူး"

"ကျွန်တော်က အမေ့ကို ဘာပြောလို့ လဲ.. ဘာမှ ဖြင့် ပြောမထားမိဘဲနဲ့ ..."

"မပြောပေမဲ့ မင်းပုံစံက ပြောသကဲ့သို့ပဲဟာ.. ဘယ်နှယ်တော်.. ငါ့သား လိုက်မရတဲ့ အခြေကြီးကြီး ရွှေမင်းသမီးဆိုလို့ ဘယ်လိုများ လဲ မှ

တံပါတယ်.. သာမန်ပါပဲလား.. ချမ်းလည်း မချမ်းသာလှပါဘူး... မိန်းမချင်းပဲဟာ...ကြည့်.. သိတာပေါ့.. အဲဒီလောက် တိုက်ကြီး အိမ်ကြီး နဲ့ တကယ့်တကယ် ချမ်းသာပြီဆိုတဲ့ ကောင်မလေးမျိုးတွေ သုံးစွဲတတ် တဲ့ ပစ္စည်းမျိုးလေးတွေဆိုတာ သီးသန့်တစ်တန်းတစ်စား ရှိတယ်.. သူ တို့ က ဒါမျိုးတွေ မသုံးဘူး... မိတ်ကပ်ကအစ... အဝတ်အစားက အစ ..."

"တော်ပါတော့ အမေကလည်း ... အမေ ပြောနေပုံက... ကျွန်တော် ကပဲ ဆွေမျိုးဝေကို ချမ်းသာတယ်ထင်ပြီး လိုက်ကပ်နေမိတဲ့ သဘော ဖြစ်နေတယ်... သူက မိဘနှစ်ယောက်လုံး မရှိတော့ဘူး ဦးလေးနဲ့ နေနေရ တာ.. ဒါတွေ ကျွန်တော် သိသားပဲ..."

"အဲဒီဦးလေးက မိသားစုနဲ့ လား.. ဒါဖြင့် အခု သူနေနေတဲ့ အိမ်ကြီး က အဲဒီဦးလေး ပိုင်တာပေါ့ ဟုတ်လား... မင်းဟာကကွယ် မရေရာလို က်တာ.. အဲဒီဦးလေးဆိုတာ သေလို့ မှ မင်းဟာမကလေးက အမွေလေး တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းလောက်မှ ရပါ့မလား..."

"အမေ... ကျွတ်.. အမေကဗျာ"

အမေနဲ့ စကားပြောရရင် ဒီလိုချည်း...။ ဦးတည်ချက်တွေ.. အလေး ထားမှုတွေ.. အတိမ်အနက် ပညာသားပါမှုတွေ ဘယ်တော့မှ မကိုက်ညီ ဘဲ တစ်လွဲတစ်ချော်တွေချည်း ဖြစ်နေရတာ... သားဦး တစ်ယောက် အ သိဉာဏ်ကလေးရယ်လို့ စဝင်တတ်လာစကတည်းကပင် ဖြစ်ပါသည် ။

ကိုယ့်အမေရဲ့ အတိတ်ကို အပြစ်ချ ရှက်ရွံ့ဖို့ ဘယ်တုန်းကမှ စိတ်ကူး မရှိခဲ့တဲ့ သားဦးက.. ဒါမျိုး ပေါက်တတ်ကရ ရည်ရွယ်ချက်တို့ နှင့် စ ကားမျိုးတွေကို အပြိုင်ပြောနေရပြီ ဆိုရင်တော့ ဘေးလူတွေ ကြားသိသွားကြမှာ ကို အတော်ကြီး စိုးရိမ်ရှက်ရွံ့တတ်ပါသည် ။

ဘာလို့ ဆို.. အမေဟာ ဘာအကြောင်းအရာတစ်ခုကိုပဲ ပြောလိုက် ပြောလိုက်... နောက်ဆုံးမှာ တော့ အမေ့ရဲ့ ဦးတည်ရာ ရည်ရွယ်ချက် ဟာ.. ငွေ.. ငွေ.. ငွေ..။ အဲဒီ "ငွေ" တစ်ခုမှာ ပဲ အတင်းကြီး သွားရောက် အဆုံးသတ်နေတတ်စမြဲ မဟုတ်လား...။ ထို "ငွေ" တစ်ခုကို ရှေ့တန်း တင်တတ်တာသည် လည်း သူ့ဖို့ သူ.. ဒါမှ မဟုတ်ရင်တော့.. သားဦးတစ် ယောက် ကြွယ်ဝကောင်းစားရေးအတွက်ပင်...။

ပင်ပန်းကြမ်းတမ်းစွာ ရုန်းကန်ခဲ့ရတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်အနေနဲ့ .. စိတ်ဓာတ်တစ်ခု လုံခြုံပြည့်ဝနိုင်ဖို့ ရာမှာ .. လုံလောက်သော.. ပူပင်စရာ မလိုသော ငွေရေးကြေးရေးအခြေအနေတစ်ခု လိုအပ်နေသည် ဆိုတာ ကိုတော့ သားဦးက ကိုယ်ချင်းစာ နားလည်ပေးထားနိုင်ပါသည် ။ သို့ပေ မဲ့.. အမေဟာကတော့ တစ်ဆိတ်ကလေး လွန်လွန်းလှသည် ဟု ထင်နေ တဲ့ အတွက် ရက်စိတ်က ပေါ်ပေါက်လာရခြင်းပင်...။

ခုဆိုရင် သားဦးဟာ သားအမိနှစ်ယောက်စာလောက်တော့ လုံလော က်ပိုလှူစွာ သုံးစွဲနိုင်သည့် လခမျိုးနှင့် အလုပ်တစ်ခုကို ရရှိထားနိုင်ပါပြီ။ ကိုယ်တိုင်ကလည်း အသုံးအစွဲ ဘာမှ မဟော့ရမ်းကာ သုံးစရာတောင် သိပ်မရှိလှသည့် လူပျိုလူလွတ်တစ်ဦးအနေနှင့် သားဦးက ကိုယ့်လခရဲ့ သုံးပုံတစ်ပုံလောက်ကိုသာ ကိုယ့်အတွက်ချန်ပြီး ကျန်နှစ်ပုံကို အမေ့ကိုပဲ လစဉ်လတိုင်း ကန်တော့ဖို့ ကြံရွယ်ကြိုးစားမြဲ။

သို့သော်.. အမေက အဲဒီလို ရိုးစင်းဖြောင့်ဖြူးကာ သားဖြစ်သူကော အမေလုပ်သူပါ ဂုဏ်ရှိနိုင်သည့် နည်းလမ်းမျိုးကို လွယ်လင့်တကူနဲ့ လက်မခံခဲ့ပါချေ...။

"အသုံးလိုမှ မင်းဆီ လာတောင်းသုံးမယ်.. သိမ်းထား..."တဲ့ ။

ကဲ.. ဘယ်လောက် စိတ်ပျက်ဖို့ ကောင်းထားတဲ့ စကားလဲ...။

"အသုံးလိုလို့ " ဆိုတဲ့ စကားမျိုးကို သားဦးက မကြိုက်...။ စည်းကမ်း တကျနှင့် ချင့်ချိန်တတ်သူတစ်ယောက်ဟာ.. သိပ်ကြီး မနည်းလှသည့် လစာဝင်ငွေတစ်ခုမှာ .. စနစ်ကျကျ စီမံသုံးစွဲတတ်တာမျိုးပဲ ဖြစ်နေသင့် သည် မဟုတ်လား...။ လုပ်သင့်တာက... ဖြစ်သင့်တာက.. လဆန်းတိုင်း သားဦးကန်တော့သည့် လစာကိုယူ.. တစ်လလုံးလုံး.. ဣန္ဒြေရရ စနစ်တ ကျ သုံးစွဲ...။ ဒါပဲပေါ့...။

ခုတော့.. တော်ကြာ လာလိုက်...၊ ခဏနေ ပေါ်လာလိုက်...။

"ဟဲ့.. ပေးဦး.. ပြတ်နေတယ်.. တို့ ..၊ "အသုံးလိုပြန်ပြီ သားသားရေ့ ... ငွေများ ဆီလို အပေါက်ရှာထွက်တတ်တယ်ဆိုတာ တယ်မှန်တာပဲကွ ယ်..." တို့ ...။ တစ်ချို့လတွေမှာ အလီလီ အလာလာ... လာတောင်းတ တ်သော အမေ့ရဲ့ "အသုံးလိုမှု" ဟာ.. သားဦး ကန်တော့နိုင်တဲ့ အတိုင်း အတာထက်တောင် အတော်ကြီး များ ပြားသွားတတ်တာမျိုးပါ...။

ဒါပေမဲ့ အဲလိုပဲ အစဉ်အမြဲကြီးတော့လည်း မဟုတ်။ တစ်ခါတလေ ကျတော့လည်း တစ်လကိုးသီတင်း ပေါ်မလာ... လက်မဖြန့်တတ်တော့ တာမို့... သားဦးမှာ ပဲ မနေနိုင် မထိုင်နိုင်...။ လိုက်ရှာကြံဆက်သွယ်ရပြီး.. "အမေ.. ဘာတွေနဲ့ သုံးနေသလဲ" လို့ ကို မေးယူရတတ်တာမျိုး...။

"ထောနေတယ် မပူနဲ့ ..."

"မင်းတင် အလုပ်နဲ့ အကိုင်နဲ့ လား.. တို့ များကလည်း အလုပ် မရှိရင် မနေတတ်တဲ့ သူပါကွယ်.. ငပျင်းမကြီး မဟုတ်ရပါဘူး..."

"အမယ်လေး.. မင်းပေးမဲ့ ငွေလေးများ တော့.. ဒီမှာ .. လိုရင် ပြန်ယူ သွား.. အကောင်းပြောတာ ရော့.. ရော့.. ယူသွား.. တစ်ခါတလေ ပေါပေါ သုံး.. ဘယ့်နှယ့် လူပျိုလည်း ဆိုသေး.. ကပ်စီးကလည်း နည်းလိုက်တာ..

မကြားဖူးပါဘူး..."

အလီလီအလာလာ "အသုံးလို" တတ်မှုကို စိတ်အခန့်မသင့်တတ်တဲ့ သားဦးဟာ.. အဲဒီလိုမျိုးကြီးတွေ... "ပေါ်ထော" နေပြန်ရင်လည်း စိတ်ထဲ ဘဝင်ကိုမကျ..။ အမေဟာ သူပြောသလိုပဲ အလုပ်လုပ်စားချင်စိတ်ရှိတဲ့ .. အလုပ်မကြောက်တတ်တဲ့ သူမျိုးဆိုတာတော့ မှန်ပါရဲ့ ..။ သို့သော်.. "ဘာအလုပ်လဲ..." ဟု စဉ်းစားမိလျှင်တော့ သားဦးမှာ ရင်ပူစိတ်ပင်ပန်းလွန်းရပါသည် ။

ခက်နေတာကလည်း သားဦး ဘာလုပ်လုပ်.. ဘာဖြစ်ဖြစ်... တစ်နေရာရာကနေ အမြဲ လက်လှမ်းမီ လှမ်းသိနေတတ်တဲ့ အမေအတွက်.. အမေသား.. သားဦးကတော့... ကိုယ့်အမေတစ်ယောက် ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်နေတယ်ဆိုတာကလဲ .. တစ်ခါတလေ.. (အိမ်ပြောင်းသွားပြန်ပြီဆိုရင်) ဘယ်ရောက်လို့ ဘယ်ပေါက်နေတတ်တယ် ဆိုတာမျိုး အထိပါ.. လိုက်သိမနေတတ်တာက ခက်လှတာပဲ ဖြစ်သည် ။

အစပထမတော့ တမင်ကို မသိချင်လို့ မစုံစမ်းရာကနေ အကျင့်ပါကာ.. နောက်ပိုင်းကျတော့လည်း ပြောင်းလဲမှုတွေ များ လွန်းလှတဲ့ အမေကို သားဦးအနေနဲ့ လိုက်လို့ ကို မမီနိုင်တော့တာမျိုး ဖြစ်ပါသည် ။ အလုပ်မကြောက်ဘူးဆိုပေမဲ့ တည်ငြိမ်သော အလုပ်တစ်နေရာရာမှာ မြဲမြံစွဲစွဲနဲ့ .. သည်းခံစိတ်ရှည်ဖို့ ကိုတော့ ဝန်လေးလှတဲ့ အမေအတွက်.. ထစ်ခနဲရှိ.. "အလုပ်ပြုတ်ပြန်ပြီ"... တို့ ၊ "အလုပ်က ထွက်ခဲ့ပြီ..." ဆိုတာတို့ တွေက ရိုးလှပြီလေ..။

သားဦး မွေးလာကတည်းက အိမ်ပိုင်ရာပိုင်ရယ်လို့ လည်း ခုထိ မရှိခဲ့သေးတာမို့.. "အိမ်ငှားဘဝ" နဲ့ သိပ်ကီးမကိုက်လှတဲ့ အမေရဲ့ သည်းမခံနိုင်မှုတို့ ကလည်း အမေကို ခဏ ခဏ အိမ်ပြောင်းဖြစ်နေအောင် ဖြစ်စေ

နေတတ်ပြန်သေးသည်။ သားဦးရဲ့ အလုပ်ရှင်က သားဦးကို ဒီတိုက်ခန်းလေးမှာ နေခွင့်ပြုခဲ့ချိန်မှ စကာ.. ယောက်ျားလေး အဆောင်တစ်ခုမှ ဒီတိုက်ခန်းပေါ် ပြောင်းလာခဲ့ရတော့.. အမေ့ကို "အတူတူ ပြန်နေကြပါစို့... အမေလည်း အိမ်တွေ ခဏခဏ ပြောင်းနေရတာ ပင်ပန်းလှပါပြီ.." ဟု ပြန်ခေါ်ခဲ့မိပါသေးသည်။

သို့သော်.. အမေ့ရဲ့ အဖြေက သုံးလုံးတည်း။ "နေပစေ" တဲ့ ...။

အမှန်ကို ပန်ခံရရင် ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်တည်းတန်မဲ့.. (သူ့အလိုလိုပင် ပြုပြင်သင်ကြားပေးမည့်သူ မရှိဘဲ) နေရာတကာမှာ စည်းကမ်းကြီး စနစ်ကျနေသော သားဦးနှင့်၊ မိန်းမတန်မဲ့.. အသက်ကလည်း ဘယ်လောက်ပဲ ကြီးလာကြီးလာ.. ဘာကိုမှ စည်းကမ်းတကျ တည်ငြိမ်သေသပ်မှု မရှိချင်လှတဲ့ အမေတို့ ဟာ အတူတူ ပြန်နေလိုက်လို့ ကတော့ ငါးမိနစ်တောင် ပြည့်အောင် တည့်ကြမှာ မဟုတ်..။ ရန်ချည်း ဖြစ်နေရတော့မှာ ဆိုတာကို ရိပ်မိတဲ့ သားဦးက ခေါ်သာခေါ်ရ.. စိတ်ထဲတော့ ခပ်လေးလေး...။

အမေကလည်း ဒါကိုသိလို့ (သားဦးရဲ့ စိတ်ထဲအထိပါ လိုက်သိနေလို့) "နေပစေ" တစ်ခွန်းနှင့် သားအမိနှစ်ယောက်ရဲ့ ပုံမှန်ချစ်ခင်နှစ်လိုစွာ ဆက်ဆံရေးကို မပျက်ပြားစေချင်တော့တာမျိုး ဖြစ်မည်ထင်သည်။

မယုံမရှိကြပါနှင့်...။ တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်လိုလက်ရ အမေက ခေါ်လို့ (တစ်နှစ်လုံးမှာ မှ တစ်ကြိမ်လောက်) သူ့အိမ်ဆိုသော နေရာတစ်ခုကို သားဦး ပါ ပါသွားမိရသော အခိုက်တို့ မှာ .. သားဦးတစ်ယောက် အမေနဲ့ သားမှ အေးအေးထိုင်စကားပြောခွင့်မရအောင်.. ပြောင်းဆန်နေသည့် တစ်အိမ်လုံးကို မမြင်နိုင်လို့ မိုးလင်းရာ မိုးချုပ် ရှင်းပေးလိုက်ရတာ...။

အိမ်ရှေ့က နောက်ဖေးနေရာတကာ ရောက်နေသော ဆေးလိပ်တို

တွေ ဆေးလိပ်ပြာတွေ...။ ဖုန်အလိမ်းလိမ်းနှင့် ပန်းကန်ခွက်ယောက် ပစ္စည်းပစ္စယတွေ...။ မလျှော်ဘဲ ပစ်ပုံထားသော အဝတ်အထည်၊ ခြင်ထောင်၊ ခေါင်းအုံး၊ မွေ့ရာခင်းတွေ...။ သားဦးကိုယ်တိုင် အတင်းရော အဓမ္မ လက်ဆောင်ဝယ်ပေးထား၍ အမေ့အိမ်၌ ညှိုးငယ်စွာ စံမြန်းနေရရှာသော မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော် ဆင်းတုတော်ရှေ့က ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း.. ထမင်းခြောက် တစ်ပန်းကန်နဲ့ ဘာပန်းရယ်လို့ တောင် မသိနိုင်တော့သော ပန်းခြောက်အကြွေအစများ ရယ်။

သားတော်မောင်ရဲ့ ရှင်းလင်းဆေးကြော လျှော်ဖွပ်၊ တိုက်ချွတ်၊ ရောင်တော်ဖွင့်မှု ကိစ္စအဝဝကို ခပ်ပြုံးပြုံးပဲ ကြည့်နေခဲ့တဲ့ အမေက...

"ကြည့်လို့ တော့ ကောင်းသားပဲ.. ဒါပေမဲ့ ဘာထူးလဲ.. ပြန်ဖြစ်သွားမှာ ပဲဟာ.. ပင်ပန်းခံလို့ ..."တဲ့ ...။

"ကာယကံရှင် ငါတောင် ဒီအပုံတွေထဲ နေနေနိုင်တာ.. တစ်သက်မှ တစ်ခါ ပေါ်လာရတဲ့ မင်းက အနေသာကြီး ဖြစ်ရမှာ ပေါ့ သားသားရယ် ..."တဲ့ ...။

ထိုကဲ့သို့သော အမေဟာ.. ရိုးစင်းလှသော ဘဝလေးတစ်ခုနဲ့ တည်ငြိမ်အခြေကျနေတဲ့ သူ့သားကလေးထံမှာ ထူးထူးခြားခြား ဆန်းတပြားပြား.. ချစ်ရေးချစ်ရာ ကိစ္စမျိုး ပေါ်ပေါက်လာသောအခါမှာ သူ့ဝသီအတိုင်း.. ဘယ်ငြိမ်ငြိမ်ကလေး နေနိုင်လိုက်ပါ့မလဲ...။

ခု သားဦး လုပ်နေတဲ့ အလုပ်ကိုတောင် ရချင်လွန်းလို့ .. လိုချင်လွန်းလို့ .. မဖြစ်မနေကြီး ကြိုးစားကြည့်နေတုန်းကလည်း တစ်ခါ..။ အလုပ်ပိုင်ရှင်ရှင် သူဌေးဖြစ်သူကို မပြောမဆို မချိန်းမချက်ကြီး အတင်းဝင်တွေ့ပစ်ကာ အမေ ဘာတွေလုပ်... ဘာတွေ ပြောဖြစ်လိုက်သည် မသိ..။ သူဌေးက အလုပ်လျှောက်သူ လူပေါင်းများ စွာထဲက သားဦးကိုမှ ခေါ်တွေ့ကာ.

. မျက်နှာခပ်ထန်ထန်နှင့်...

"မင်းကို ငါ အလုပ်ခန့်တယ်.. ဒါပေမဲ့ မင်းအမေဆိုတာကိုတော့ နောက်ထပ် ဘယ်တော့မှ ငါထပ်မတွေ့ပါရစေနဲ့ တော့"...တဲ့ ..။ အမေကတော့ "တဟားဟား"နှင့်... "အလုပ်ရဖို့ က လိုရင်းပဲဟာ.. ရတော့ ကောင်းတာပေါ့.. ဘာကြောင့် သူ့ထပ်တွေ့နေရမှာ လဲ.. မလိုအပ်တာ"တဲ့ ...။

ခုလည်း ပဲ ထိုအလုပ်ရှင်သူဌေး မျက်နှာပျက် စိတ်ကွက်ခဲ့ရသလိုပင်.
. ဆွေမျိုးဝေ တစ်ယောက်ထံ၌ လည်း ...။

"အမယ်လေး.. သူကသာ ဘာမှ မဟုတ်တာနော်.. လူကတော့ အထက်စီးက နေချင်သေးတာ သားသားရဲ့ ... သားသားလို လူမျိုးကိုများ သူက မျက်နှာခပ်ပင့်ပင့်နဲ့ ... "စဉ်းစားပါမယ်"တဲ့ .. ငါ့နှယ်နော်.. ဖြစ်ရလေလို့ ကို ပြောလိုက်ချင်တော့တာပဲ.. သူက ဘာကြီးမို့လို့ လဲ.. ဆယ်သက်ထိုင်စားလို့ မကုန်တော့မဲ့ သူဌေးသမီးဆိုရင်လည်း တစ်မျိုးပေါ့.. မိရွှေတင်တို့ က ခြေသလုံးဖက် ပြောရ ပြောရပါ.. ခုတော့..."

"အမေ.. သူက.. သူဌေးသမီး မဟုတ်တဲ့ အတွက်လည်း သူ့မှာ ဘာအပြစ်မှ မရှိပါဘူး.. သူဌေးသမီး ဖြစ်နေခဲ့ရင်လည်း အမေ့အနေနဲ့ ဘာမှ ခြေသလုံးတွေ ဘာတွေ သွားဖက်နေစရာလည်း မလိုဘူး.. ဘာဆိုင်လို့ လဲ.. လောကမှာ အရာရာတိုင်းကို အဲဒီ ‘သူဌေး’ ဆိုတဲ့ အချက်လေးတစ်ချက်တည်းနဲ့ လည်း ဆုံးဖြတ်လို့ မရနိုင်ပါဘူး..."

"အို.. ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်.. သူက ဘာကြောင့် ငါ့သားကို ပြန်မကြိုက်ရမှာလဲ"

"ဒါ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ သူပေါ့.. မိန်းကလေးဆိုတာတော့ ကိုယ့်လာကြိုက်တဲ့ လူတိုင်းကို ပြန်ကြိုက်တာမျိုး ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား.. သူ့မှာ လည်း သူ့နှစ်သက်မှု.. မနှစ်သက်မှုဆိုတာ ရှိဦးမှာ ပေါ့..."

"အလကားပါ.. တန်ဖိုးတက်လာမလားလို့ မူနေတာ..."

"ဟုတ်ပုံ မရပါဘူး.. အကယ်၍ ဟုတ်တယ်ဆိုရင်လည်း ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် တန်ဖိုးတက်အောင် ကြိုးစားရမှာ ကတော့ ဒါ မိန်းကလေးပဲ.. အပြစ်ပြောစရာ မရှိပါဘူး..."

"အလို.. မင်းက ဘာဖြစ်ဖြစ်.. အပြစ်ကို မဟုတ်ဘူး ဘဲ ဖြစ်နေပါ လား..."

"ဟုတ်တာပဲ.. သူ့မှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့ လဲ..."

"ဟင်.. ကိုယ့်လည်း ပြန်မကြိုက်နိုင်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်အပေါ်မှာ များ အမွန်းတင်ပြီး မြင်နေလိုက်တာ.. ငါ့သားတော့ နွားကြီးလို ဖြစ်နေပြီ... အဖြစ်ဆိုးလိုက်တာ.."

အမေနှင့် စကားမို့ ခပ်ကြာကြာပြောလိုက်ရရင် ဒီလိုပဲ စိတ်အခန့်မ သင့်စရာတွေက ဖြစ်လာရပါပြီ..။ ပြိုင်ပြောရင် ရန်ဖြစ်ကြသည့် အနေ အထားထိ ရောက်မည်။ ဘယ်သူမှားမှား မှန်မှန် ကိုယ်ပဲ ငရဲကြီးမည်...။ ပြီးရင်လည်း ကိုယ်ကသာ တန့်န့်..။ အမေကတော့ ပြောပြီး ပြီးရော ဖြစ် ကာ သူ့စကားတွေအတွက် ဘာမှ လဲ ခေါင်းထဲရှိပုံ မရ..။ ပြောပြီးမှ တောင် မဟုတ်ပါဘူး.. ပြောနေတဲ့ အချိန်အတောအတွင်းလေးမှာ တော င်မှ သူ့စကားတွေ ဘယ်ရောက်လို့ ဘယ်အဓိပ္ပာယ် ဆောင်နေသလဲ.. သိ ပ်ကြီး လိုက်တွက်နေမည့်ပုံ မရ...။

သားဦးက နှုတ်ပိတ်ပိတ်ပဲ နေလိုက်ပါသည် ။ အမေကတော့ သားဦး ရဲ့ အလုပ်ရှင်သူဌေးနဲ့ တုန်းကလို သူ့ကိစ္စက အောင်မြင်ပိုင်နိုင်မလာခဲ့ တာရယ်.. သူ့စိတ်ထဲ မကြည်မလင် ရှိလာသည့် မိန်းကလေးကိုမှ သူ့ သားက အပြစ်မမြင်နိုင် ဖြစ်နေတာရယ်နှင့် သူ့ပါးစပ်ကို ပိတ်နိုင်ဦးမည့်

ပုံ မရပါ။

"ရုပ်ကလည်း မလှ... ချမ်းကလည်း မချမ်းသာ.. ပြီးကျတော့ မိဘမဲ့ တဲ့ .. သူ့ဦးလေးဆိုတာလား အလကား လူကြားကောင်းအောင် ပြောထားတာနေမှာ ပါ.. တကယ့်တကယ်ကတော့ ဘာမှ မတော်ဘဲ ဒီလိုပဲ မှီခိုကပ်ရပ်နေရတာမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ.. ဝိုင်းလုပ်ဝိုင်းစားလို့ စကားလှလှသုံးပြီး.. ထမင်းစား ကျောင်းထား ကျွန်ခံ သဘောမျိုးလောက်အထိ တောင် ဖြစ်နိုင်တယ်...

အမယ်လေး.. ဒါမျိုးတော့ ပြန်မကြိုက်လည်း အရေးမကြီးပါဘူး... ကံဖယ်တာလို့ ပဲ မှတ်ပါတယ်... ငါ့သားလည်း ရပ်တန်းကရပ်.. ဘယ့်နှယ်.. ရှေ့ကြည့် ဘာမှ မရှိ.. နောက်ပြန်လှည့်ကြည့် ဘာမှ မရှိနဲ့ .. အပေါ်မော့ကြည့်လို့ မှ ငွေထုပ်ကြီး ရွက်ထားလို့ ဆိုလည်း ဟုတ်တုတ်တုတ်ပေါ့.. ဒါနဲ့ များ နာမည်ကို မှ ညှိထားလိုက်သေး.. ဆွေမျိုးဝေ တဲ့ .. ဟင်း..."

သူ့ခမျာမလည်း အနေအထိုင် တစ်ချက်မှ မမှားပါဘဲနဲ့ .. ချိုးချိုးဖဲ့ဖဲ့ အပြောခံနေရရှာသည့် ဆွေမျိုးဝေကို (ပြန်မကြားနိုင်ပေမဲ့) သားဦးက မျက်နှာတွေပူပြီး တအား အားနာလာမိပါပြီ...။ ဒါကြောင့်မို့ အမေရဲ့ ချိုးချိုးဖဲ့ဖဲ့တွေ ရပ်တန်းက အမြန်ရပ်ရလေအောင်..

"အမေ.. ပိုက်ဆံ လိုသေးလား.. အသုံးမပြတ်သေးဘူးလား"

အမေ ဆတ်ခနဲ ဖြစ်သွားပါသည် ။ သားဦးကို တွေတွေကြီး စိုက်ကြည့်ကာ.. "ပိုက်ဆံလိုနေလို့ မင်းကို မျက်နှာလိုအားရ.. ဒါတွေ လာသံတော်ဦး တင်နေတာလို့ များ မင်းက ထင်နေတာလား.. ဟင်း.. အမေ ဆိုရင်တော့ နှိမ့်ချပြီး တွေးပါလိမ့်မယ်.. ကောင်မလေးကျတော့ ဘယ်လိုမြှင့်တင်ပေးရမလဲပဲ စဉ်းစားနေတယ်.. ဒါတောင် မရသေးလို့ .. ဟိုက ပြန်

တောင်မှ လက်မခံသေးလို့ .. နော်.."ဟု ကျိတ်မနိုင်ခဲမရသံနှင့် ရေရွတ်
လိုက်ပြီးမှ ...

"ပိုက်ဆံများ လွယ်လွန်းလို့ .. မင်းဆီ လက်ဖြန့်မှ မဟုတ်ဘူး .. ဘယ်
လိုရှာရှာ ရပါတယ်.."

ဒီတစ်ခါ ဆတ်ခနဲ ဖြစ်ရသူကတော့ သားဦးပါပင်.. အမေ့စကားမှာ
ဆတ်ဆတ်ခါပင် ဖြစ်သွားသော.. သားဦးက နှုတ်ခမ်းစေ့စေ့နှင့်
ဦးခေါင်းကို စိုက်စိုက်ကြီး ငုံ့ချထားလိုက်သည် ။ ဒေါ်ရွှေတင်တင်က
သားဦးကို ခပ်မဲ့မဲ့နှင့် ကြည့်ကာ.. စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ထုတ်ယူမီးညှို့
လိုက်လေသည် ။
